

Viết cho cô gái nhỏ của mẹ!

Mới ngày nào con gái bé nhỏ bước chân vào ngôi trường tiểu học, mà nay con đã trở thành anh chị lớn trong trường, đã là năm cuối cấp. Nhiều kỉ niệm vui, buồn cùng con khi mẹ đồng hành với trên con đường tìm kiếm tri thức. Mẹ nhớ khi bước chân vào tiểu học càng lên lớp cao hơn kiến thức càng được mở rộng, nâng cao hơn và môn học mà con “sợ” và mất tự tin nhất môn Toán và Tiếng Anh. Thiết thời cho các con khi mất hơn một năm các con phải học online vì dịch Covid việc tiếp thu kiến thức cũng như những kỹ năng đều bị hạn chế rất nhiều, sau khi trở lại trường học môn Toán và Tiếng Anh của con đã đuối nay lại càng đuối hơn. Mẹ rất lo vì kiến thức các con học, cách học của các con cũng không giống với mẹ ngày xưa. Nhiều khi con hỏi bài mẹ giảng cho con thì con bảo “Cô giáo con không giảng như vậy” mẹ cũng không biết phải làm sao? Và mẹ đã trao đổi với cô giáo chủ nhiệm và cô giáo Tiếng Anh của con, rất may mắn khi mẹ nhận được sự chia sẻ, hỗ trợ của các cô giáo của con tại trường Tiểu học Khương Mai. Các cô đã giúp con tự tin hơn không còn sợ các môn học đó nữa, mẹ nhận thấy sự thay đổi rất lớn của con qua môn Toán năm lớp bốn cô giáo đã nói với mẹ “Con gái tiến bộ nhiều lắm mẹ nhé, tính toán cũng không bị nhầm lẫn, tự tin phát biểu nhiều hơn trong giờ học đấy”. Cô giáo Tiếng Anh thì nói với mẹ “Con gái tiến bộ lắm em nhé! giờ còn tự tin hát tiếng Anh trước các bạn nữa đó, làm cô rất bất ngờ!”. Có những khi con học tới 12h đêm, có khi đi học về vừa cất cặp sách đã lấy sổ tay ra để chép nhạc tiếng anh, khi thì bật nhạc tiếng anh hát líu lo, mẹ nhìn thấy con vui thích trong học tập mẹ mừng biết bao, thầm cảm ơn các cô giáo nhiều lắm vì cô đã truyền cho con năng lượng và niềm vui trong học tập.

Qua năm lớp năm một năm học mới lại là năm học cuối cấp, nỗi lo của mẹ lo con không theo kịp các bạn nhưng may mắn lại đến với con với mẹ, con được cô

giáo chủ nhiệm rất giỏi về chuyên môn lại tận tâm với học trò. Có lần con đi học về con bảo với mẹ. Mẹ ơi! Cô giáo con bảo “Cô rất thích những bạn nào không hiểu bài mà mạnh dạn lên hỏi cô và con lên hỏi cô, cô giảng lại cho con xong cô hỏi con là con đã hiểu bài chưa? Cô giảng dễ hiểu lắm ạ , con vui lắm”. Đi học về con hay kể chuyện ở lớp cho mẹ nghe con bảo cô giáo con vui tính lắm mẹ nhé! Cô hay tạo không khí vui vẻ trong lớp cho chúng con học bớt căng thẳng nữa. Nhớ khi con bị ốm đêm ho, nôn cả đêm lục sục không ngủ được sáng hôm sau mẹ bảo hôm nay con nghỉ ở nhà nhé! Nhưng con bảo “con không nghỉ đâu con sắp thi rồi” thấy con đi học tuy bị ốm nhưng với tâm trạng vui vẻ, phấn khởi mẹ rất vui.

Cảm ơn các cô giáo trường Tiểu học Khương Mai, cảm ơn con vì đã luôn nỗ lực, cố gắng.

Mẹ của con!